Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Natalia Mămăligă

Dosarul nr. 2ac-16/24
(2-21119901-02-2ac-10012024)

D E C I Z I E

2 aprilie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului Anatol Pahopol
Judecători Dorin Dulghieru și Ruxanda Pulbere

Grefier Daniela Cucerenco

Examinând în ședința de judecată publică cererea de apel declarată de S.A. ”HIDROINPEX”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „HIDROINPEX” împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 noiembrie 2022, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „HIDROINPEX” împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele reclamantului:

1. S.A. „HIDROINPEX” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii a indicat că în anul 1991 a avut loc un accident de muncă, în urma căruia salariatul Carauș Valentin a pierdut o parte din capacitatea sa de muncă, fiind încadrat ca invalid de gradul doi. Astfel, Carauș Valentin beneficiază atît de o indemnizație de invaliditate în cuantumul stabilit de Legea asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, achitată de întreprindere ca vinovată de accidentul de muncă, cît și de o indemnizație de invaliditate stabilită, calculată și achitată de CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE.

3. A invocat că sub pretextul că S.A. „HIDROINPEX” este vinovată de accidentul de muncă menționat supra, CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE, contrar prevederilor art.20 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999, la 20 iunie 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ordinului de plată nr.295 din 20 iunie 2018, la 19 iulie 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ordinului de plată nr.346 din 19 iulie 2018, la 22 august 2018 suma de 1 573,23 lei în baza ordinului de plată nr.418 din 22 august 2018, la 23 octombrie 2018 suma de 2 779,56 lei în baza ordinului de plată nr.531 din 23 octombrie 2018, la 20 noiembrie 2018 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.584 din 20 noiembrie 2018, la 19 decembrie 2018 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.644 din 19 decembrie 2018, la 17 ianuarie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.12 din 17 ianuarie 2019, la 14 februarie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.50 din 14 februarie 2019, la 14 martie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.80 din 14 martie 2019, la 15 aprilie 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.141 din 15 aprilie 2019, la 15 mai 2019 suma de 1 481,51 lei în baza ordinului de plată nr.190 din 15 mai 2019, la 13 iunie 2019 suma de 2074,11 lei în baza ordinului de plată nr.247 din 13 iunie 2019, la 11 iulie 2019 suma de 2 074,11 lei în baza ordinului de plată nr.298 din 11 iulie 2019, la 15 august 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.351 din 15 august 2019, la 15 octombrie 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.438 din 15 octombrie 2019, la 15 noiembrie 2019 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.480 din 15 noiembrie 2019, la 17 decembrie 2019 suma de 1629,66 lei în baza ordinului de plată nr.547 din 17 decembrie 2019, la 20 ianuarie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.19 din 20 ianuarie 2020, la 19 februarie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.75 din 19 februarie 2020, la 20 martie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.116 din 20 martie 2020, la 16 aprilie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.141 din 16 aprilie 2020, la 18 mai 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.172 din 18 mai 2020, la 18 iunie 2020 suma de 1 629,66 lei în baza ordinului de plată nr.227 din 18 iunie 2020, la 17 iulie 2020 suma de 2 925,21 lei în baza ordinului de plată nr.295 din 17 iulie 2020, la 18 august 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.346 din 18 august 2020, la 18 septembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.390 din 18 septembrie 2020, la 16 octombrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.428 din 16 octombrie 2020, la 18 noiembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.510 din 18 noiembrie 2020, la 16 decembrie 2020 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.346 din 16 decembrie 2020, la 16 ianuarie 2021 suma de 1 716,03 lei în baza ordinului de plată nr.24 din 19 ianuarie 2021, la 17 martie 2021 suma de 3 432,06 lei în baza ordinului de plată nr.106 din 17 martie 2021.
4. A accentuat că în total s-a încasat din contul SA „HIDROIMPEX” în lipsa unui temei legal și contrar prevederilor art.20 din Legea asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999, suma de 55 002,12 lei.
5. La 26 mai 2021 au expediat în adresa pârâtului cerere prealabilă, în care au invocat că instituția s-a îmbogățit nejustificat, fără un temei legal, din contul SA „HIDROIMPEX” cu suma de 55002,12 lei, însă prin răspunsul din 15 iunie 2021 pârâtul a refuzat

restituirea sumelor primite nejustificat, invocând prevederile art.34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 și art.31 din Legea nr.625 cu privire la protecția muncii.

6. Considerând că argumentele pârâtului sunt irelevante speței date și se bazează pe interpretarea eronată prin scoaterea din context a normelor legale, prin prisma prevederilor art.1971 din Codul civil, S.A. „HIDROIMPEX" a solicitat încasarea din contul CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE a sumei de 55 002,12 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 650 lei.

Poziția instanței de fond:

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 noiembrie 2022 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „HIDROINPEX" împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.
8. Pentru a hotărî astfel, prim instanță a constatat că în cazul dedus judecății nu sunt întrunite condițiile normei de la art.1971 din Codul civil, or, referirea reclamantului la norma respectivă se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.
9. Astfel, cu referire la art. 2024 din Codul civil, instanța a remarcat obligația întreprinderii vinovate de accidentul de muncă de a compensa în întregime organelor de asigurare socială cheltuielile pentru plata pensiei şi altor indemnizații și a conchis că în perioada respectivă CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE, beneficiind de acest drept, a înaintat în adresa reclamantului pretenții, în ordine de regres, care au fost satisfăcute de către ultimul prin achitarea sumelor pretinse de către organul de asigurare socială, urmare a achitării pensiei de invaliditate accidentatului Carauș Valentin.

Solicitarea apelantului:

10. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 1 noiembrie 2022, S.A. "HIDROINPEX" a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

11. În susținerea apelului, S.A. "HIDROINPEX" a indicat că instanța a interpretat extensiv normele de drept aplicabile cauzei și nu a luat în considerație că la momentul producerii accidentului de muncă norma la care a făcut referire nu era în vigoare.
12. Astfel, a subliniat că instanța eronat a aplicat prevederile art. 34 Legii 756, a distorsionat cerințele art. 20 din Legea menționată și nu a luat în considerație că pe rolul instanței se află o cauză civilă cu privire la anularea gradului de dizabilitate acordat lui Carauș Valentin, circumstanță ce schimbă situația în detrimentul concluziei instanței de fond.
13. Prin referința asupra cererii de apel, reprezentantul CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE, Țîbîrnă Elena a solicitat respingerea apelului, motivând că în situația din speță S.A. "HIDROINPEX" era obligată să efectueze două tipuri de

plăți: 1) pensia de invaliditate a accidentatului, CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE în ordine de regres în conformitate cu art. 34 Legii nr. 756/1999, în coroborare cu art. 2024 Cod civil și 2) suma mentru pierderea capacității de muncă direct accidentatului în temeiul Legii nr. 278/1999.

14. Astfel, cu referire la art. 7 Cod civil și Legea nr. 60/2020 a menționat că începând cu 1 mai 2021 nu se mai înaintează pretenții în regres, deoarece accidentatul a împlinit vârsta de pensionare pentru limita de vârstă.
15. În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei S.A. ”HIDROINPEX”, Moldovanu Alexandru a susținut apelul și a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în apel.
16. Reprezentantul intimatei CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE, Reguș Olesea, în ședința judiciară în instanța de apel, a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat.

Aprecierea instanței de apel:

17. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.
18. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă *”instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.*
19. Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă ”*instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe”.*
20. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
21. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea

motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).

22. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
23. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).
24. În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă "*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă "*instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*".
25. Colegiul civil reține că din înscrisurile administrate la materialele cauzei rezultă cu certitudine că la 30 iulie 1991, la întreprinderea S.A. „HIDROIMPEX" a avut loc accidentul de muncă în urma căruia salariatul Carauș Valentin, născut la 24 august 1951, a pierdut parțial din capacitatea de muncă, iar conform procesului-verbal de cercetarea accidentului de muncă, a fost stabilită vina întreprinderii în producerea accidentului de muncă, persoana fiind încadrată în gradul II de invaliditate.
26. La 2 mai 2018 CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a înaintat S.A. „HIDROIMPEX" pretenția, prin care a solicitat achitarea sumei plătite lui Carauș Valentin în mărime de 16 677,36 lei pentru perioada 1 aprilie 2017 – 31 martie 2018, cu titlu de pensie de invaliditate a accidentatului stabilită lunar în mărime de 1 389,78 lei.
27. La 29 mai 2020 CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a înaintat S.A. „HIDROIMPEX" pretenția, prin care a solicitat achitarea sumei plătite lui Carauș Valentin în mărime de 20 592,36 lei pentru perioada 1 aprilie 2019 – 31 martie 2020, cu titlu de pensie de invaliditate a accidentatului stabilită lunar în mărime de 1 716,03 lei.
28. Astfel, în perioada 20 iunie 2018 – 17 martie 2021 S.A. „HIDROIMPEX" a transferat CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE în total suma de 55 002,12 lei.
29. La 26 mai 2021 S.A. „HIDROIMPEX" a înaintat CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE o cerere prealabilă, prin care a solicitat, în temeiul art.1971

din Codul civil, restituirea sumei de 54 967,79 lei în termen de 15 zile, invocând că instituția s-a îmbogățit nejustificat, în lipsa unui temei juridic.

30. Prin răspunsul nr.C-1118/21 din 15 iunie 2021 CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a refuzat restituirea sumei pretinse, motivând că reieșind din prevederile art.34 al Legii asigurării pentru accidente de muncă şi boli profesionale nr.756 din 24 decembrie 1999 și art.31 din Legea nr.625 din 2 iulie 1991 cu privire la protecția muncii, cumulativ cu suma pentru pierderea capacității de muncă, întreprinderea vinovată de accidentul de muncă produs, achită în ordine de regres, CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE pensia achitată accidentatului. În așa condiții, S.A. „HIDROIMPEX" este obligată să efectueze două tipuri de plăți, și anume: pensia de invaliditate a accidentatului, CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE, în ordine de regres, în temeiul art. 34 al Legii nr.756 din 24 decembrie 1999 în coroborare cu art.2024 din Codul civil și suma pentru pierderea capacității de muncă direct accidentatului Carauș Valentin în temeiul Legii privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiunilor de serviciu.
31. Adresându-se în instanță, S.A. „HIDROIMPEX" s-a bazat pe faptul că CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a obținut suma de 55 002,12 lei în lipsa unui temei legal și în temeiul art.1971 din Codul civil constituie o îmbogățire nejustificată, pe care ultimul urmează să o restituie.
32. Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță a respins acțiunea.
33. Așadar, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a dat o apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele a probelor prezentate, hotărârea fiind întemeiată.
34. În susținerea acestei opinii Colegiul reține că potrivit art. 31 Legii cu privire la protecția muncii nr. 625/02.07.1991, în vigoare până la 30 mai 2008 *" în cazul în care administraţia întreprinderii nu ia măsuri eficiente pentru asigurarea unor condiţii de muncă sănătoase şi inofensibile, nu îndeplineşte contractele colective, planurile şi alte măsuri de îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi a securităţii muncii, Guvernul Republicii Moldova are dreptul, în baza avizului Expertizei de stat a condiţiilor de muncă sau la propunerea organelor sindicale, să stabilească pentru aceste întreprinderi tarife majorate de decontări pentru asigurarea socială a lucrătorilor. Întreprinderea vinovată (complet sau parţial) de accidentul de muncă sau de îmbolnăvirea profesională e obligată să repare, în modul stabilit de lege, paguba pricinuită de vătămarea organismului sau de zdruncinarea sănătăţii, precum şi să plătească instituţiilor curative şi de internare costul tratamentului şi să compenseze în întregime organelor de asigurare socială cheltuielile pentru plata pensiei şi altor indemnizaţii".*

35. În acord cu art. 16 alin.(1) Legii asigurării pentru accidentele de muncă și boli profesionale nr. 756/24.12.1999 *”asiguraţii care, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, şi-au pierdut, total sau cu cel puţin 35%, capacitatea de muncă au dreptul la o indemnizaţie de dizabilitate care se acordă lunar pe toată perioada în care beneficiază de pensie de dizabilitate din sistemul public de asigurări sociale”.*
36. Art. 20 alin.(1) a Legii menționate indică că ”*plata indemnizaţiei pentru transferarea temporară la altă muncă, a indemnizaţiei de dizabilitate şi a indemnizaţiei de deces persoanelor în drept şi suportarea cheltuielilor pentru prestaţiile de asigurări se face de către structurile teritoriale ale Casei Naţionale de Asigurări Sociale din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat”.*
37. Conform art. 34 Legii asigurării pentru accidentele de muncă și boli profesionale nr. 756/24.12.1999 *” despăgubirile pentru accidente de muncă şi boli profesionale, stabilite pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, se păstrează în cuantumurile stabilite şi se plătesc de către întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile, vinovate de producerea accidentului de muncă ori de survenirea bolii profesionale, sau de succesorii acestora, iar în lipsa lor – de către organele teritoriale ale Casei Naţionale de Asigurări Sociale din mijloacele bugetului de stat în conformitate cu prevederile Legii nr.625-XII din 2 iulie 1991 cu privire la protecţia muncii şi Legii nr.278-XIV din 11 februarie 1999 privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaţilor în urma mutilării sau altor vătămări ale sănătăţii în timpul exercitării obligaţiunilor de serviciu”.*
38. Potrivit art. 2024 alin.(1) Cod civil ”*persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel”.*
39. Raportând prevederile normelor citate supra la circumstanţele stabilite, Colegiul civil subliniază că prestațiile sociale acordate de CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE victimei unui accident de muncă nu exonerează întreprinderea vinovată de răspunderea pentru prejudiciile cauzate. Mai exact, întreprinderea este responsabilă pentru neasigurarea condițiilor de muncă sigure, iar prejudiciul cauzat trebuie suportat de către aceasta. CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE intervine doar pentru a asigura protecția socială a victimei, dar are dreptul să recupereze aceste cheltuieli în regres, astfel încât costurile să fie suportate, în final, de întreprinderea vinovată.
40. Respectiv, suma de 55 002,12 lei reprezintă costurile ce urmează a fi suportate de S.A. „HIDROIMPEX” pentru nerespectarea obligațiilor sale legale privind siguranța la locul de muncă, întreprinderea având o răspundere obiectivă pentru accidentele de muncă cauzate din culpa sa.
41. Astfel, Colegiul recunoaște ca fiind corectă motivarea efectuată de către instanța de fond a lipsei temeiului legal în favoarea dispunerii recuperării de la pârâtul/intimat CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a sumei de 55 002,12 lei, iar pentru a nu admite repetări inutile, instanța de apel le va însuși.

42. Colegiul civil apreciază critic alegațiile reprezentantului S.A. ”HIDROINPEX” cu privire la faptul că instanța a distorsionat cerințele art. 20 din Legea asigurării pentru accidentele de muncă și boli profesionale nr. 756/24.12.1999, or, CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE a acționat legal prin recuperarea sumelor achitate pentru pensia de dizabilitate în regres de la întreprinderea vinovată, aceste sume reprezentând obligația legală S.A. „HIDROIMPEX”, ca întreprindere vinovată de accidentul de muncă, pentru prejudiciul cauzat.
43. Totodată, Colegiul civil apreciază critic argumentul apelantului S.A. ”HIDROINPEX” precum că prima instanță nu a luat în considerație că pe rolul instanței se află o cauză civilă cu privire la anularea gradului de dizabilitate acordat lui Carauș Valentin, menționând că acesta nu poate fi reținut ca întemeiat prin prisma obiectului acțiunii.
44. În această ordine de idei, Colegiul civil concluzionează că, în speță, criticile aduse de apelant, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 385 Cod de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.
45. Acest fapt denotă caracterul declarativ al apelului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.
46. În consecință, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul declarat de către reprezentantul S.A. ”HIDROINPEX” și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 noiembrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „HIDROINPEX” împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.
47. În conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.390 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de S.A. ”HIDROINPEX”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 noiembrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „HIDROINPEX” împotriva CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI SOCIALE cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului Anatol Pahopol

Judecători Dorin Dulghieru

Ruxanda Pulbere